

gende Omstændigheder, der vilde berettigede ham til Pension, vilde fratræde Institutet frivilligt, og, naar han fratrædte det, fordi Ministeriet var misfornøiet med Institutet, saa vilde jo ogsaa hans Berettigelse til Pension være utvivlsom, da han jo saa vilde være i det samme Tilfælde som en Embedsmand, der bliver afskediget uden Ansøgning.

Ordf. I det Udkast til en Contract med Forstanderen, som findes i Motiverne til Lovudkastet, er under Nr. 7 anført, at Forstanderen aarlig vil have at afgive en Beretning om Institutet og dets Elever til den Tilsynscomitee, som Cultusministeriet maatte anordne. Da den størst mulige Offentlighed i Alst, hvad der vedkommer et saadant Institut, haade vil være i Institutets Lær og til stort Gavn for de Communer, som maatte benytte det, skal jeg tillade mig at rette det Spørgsmaal til den høitærede Cultusminister, om man ikke tør gjøre Regning paa, at denne aarlige Beretning ved Ministeriets Foranstaltning vil blive offentliggjort i Departementstidenden eller paa en anden passende Maade.

Cultusministeren: Jeg troer, det vil være meget rigtigt og ønskeligt, at en saadan Offentliggørelse finder Sted. Kun maa jeg, for at forekomme en senere Misforstaaelse, gjøre opmærksom paa, at under en regelmæssig Fremadskriden vil jo ofte denne Indberetning være temmelig tarvelig. Den vil i mange Aar, naar Institutet er i jevn Gang, ikke kunne indeholde ret meget Andet end en Anmeldelse af Elevernes Tal og i det Høieste Oplysning om de afgaaede Elever, og hvorledes de ere anbragte; men allerede det vil jo være interessant Data til at bedømme, om en Virksomhed virkelig finder Sted, og om den i det Hele er tilfredsstillende, og som sagt, Offentliggørelsen deraf vil jeg selv finde meget hensigtsmæssig. Om denne imidlertid just hører hjemme i Departementstidenden, eller om den skulde høre hjemme i vedkommende Stiftsavis, veed jeg ikke ret, men jeg skal være tilbøielig til at vælge den Form, og jeg haaber, at enhver anden Minister vil være tilbøielig til at vælge den Form, der giver den meest tilfredsstillende og fuldstændigste Offentlighed.

Ordf. Aarsagen til, at jeg nævnte De-

partementstidenden, er, at dette Blad er udbredt over hele Landet, og at altsaa den Beretning, der deri maatte blive afgiven, vil komme til samtlige Communer's Kundskab. Selv om Beretningen kun indeholdt tarvelige Oplysninger om de vigtigste Gjenstande, der vedkomme Institutet, vil den dog have megen Værd, idet den nemlig vil vise Publicum, at Institutet stadig er i Virksomhed, og den Omstændighed, at Publicum gjøres bekendt med de vigtigste Anliggender, der angaae Institutet, vil uvilkaarlig indvirke paa Bestyrelsen og alle dem, som dermed maatte have Noget at gjøre.

Da ikke Flere begjærede Ordet, gif man over til Afstemning, hvorved

1) Udvalgets Endringsforslag til § 2;

I § 2 tilføies efter Slutningsordet „Pensionsloven,“: dog at, hvad Ret der saaledes er tilstaaet ham og hans Enke, er noget aldeles Personligt og ikke maa drage til Følge, dersom senere en anden Forstander overtager Institutet.

vedtoges eenstemmigt med 39 Stemmer; 2) Udkastets § 2 med det nu vedtagne Tilfæg, saalydende:

Ved den Overenskomst, der sluttes, kan tilstaaes Forstanderen et aarligt Tilskud af 300 Rbd. af Statskassen. Den nuværende Forstander tillægges, naar han afgaaer fra Institutet, Pension af dette Tilskud, beregnet efter Pensionsloven og efter den Tid, i hvilken han i det Hele har arbejdet ved Institutet; ligeledes bliver, hvis han efterlader sig Enke, denne berettiget til Pension af Tilskudet efter Pensionsloven, dog at, hvad Ret der saaledes er tilstaaet ham og hans Enke, er noget aldeles Personligt og ikke maa drage til Følge, dersom senere en anden Forstander overtager Institutet.

vedtoges eenstemmigt med 42 Stemmer;

Formanden satte derpaa Lovudkastets § 3 under Forhandling, men da Ingen ønskede at yttre sig over den, gif man strax over til Afstemning, hvorved

Udkastets § 3, saalydende:

Som Godtgørelse for, hvad den nuværende Forstander har anvendt paa Gaardens